

परीक्षा

कत्वम् । अत्र विभे विशेषतो वर्णान्वेषात् वक्ष्य-
माखवचने सिंहस्वरवावेव परीक्षामात्रनिषे-
धाच्च दिव्यान्तरं सिंहैतरत्र वर्णाखपि कुर्वीत ।
अतोयाम्यायने हरौ सुप्ते सञ्जकर्मणि वर्ज्ये-
दित्यस्य न विषयः । ज्योतिषे ।

सिंहस्य मकरस्य च जीवे चास्तमिते तथा ।
मलमासे न कर्मेया परीक्षा जयकाङ्क्षिणा ॥
रविशुद्धौ गुरौ चैव न शुक्लेऽस्तुङ्गते पुनः ।

“सिंहस्य च रवौ नैव परीक्षा शस्यते बुधैः ॥
नाटस्यां न चतुर्दश्यां प्रायश्चित्तपरीक्षणे ।
न परीक्षा विवाहश्च शनिभौमदिने तथा ॥

रविशुद्धौ गुरौ चैवेत्यत्र शस्यते इति शेषः ॥
तथा च दोषिकायाम् ।

“नो युक्तास्तुष्टमेऽर्के गुरुसहितरवौ जन्ममासे-
२४मेऽस्तौ
विष्टौ मासे मलाखं कुजशनिदिवसे जन्म-
तारासु चाथ ।

नाङ्गीनक्षत्रहीने गुरुरविरजनीनाथतारा-
विशुद्धौ
प्रातः काथं परीक्षा द्वितगुरुरहोऽशोदये
शस्तलये ॥” * ॥

पितामहः ।

“प्रबन्धं दापयेद्विद्यं राजा वाधिकृतोऽपि वा ।
ब्राह्मणानां श्रुतवतां प्रहृतीनाम्नयेव च ॥”
ब्राह्मणानां प्रहृतीनाश्च प्रबन्धं दिवं दापये-
दित्यन्वयः । प्रकृतयस्तु ।

“स्वाम्यमात्रः सुहृत् कोषो राष्ट्रार्गबलानि च ।
राज्याङ्गानि प्रकृतयः पौराण्यं श्रेणयोऽपि चेति
अमरसिंहोक्ताः ॥” * ॥

अथ दिव्यविशेषाधिकारिणः । नारदः ।
“ब्राह्मणस्य धटो देयः क्षत्रियस्य हुताशनः ।
वैश्यस्य सलिलं देयं शूद्रस्य विषमेव तु ॥
माधारणः समस्तानां कोषः प्रोक्तो मनीषिभिः ।
विषवर्जं ब्राह्मणस्य सर्वेषाम् तुला सृष्टा ॥”
यत् पुनरनेन ।

“सत्रतानां भृशार्तानां आधितानां तपस्विनाम् ।
स्त्रीणाश्च न भवेद्विद्यं यदि धर्मस्वपेक्षितः ॥”
इति खगोलीनां दिव्यं निषिद्धं तत्तुल्यतरविषयक-
मिति मूलप्राशिः । मितानारायणम् ।

स्त्रीपुंसयोस्त्रिवादेन स्त्रीणां दिव्यमिति रूपा
वाच्यतरः । कुम्भादिति विकल्पनिषेधात्तदुक्तं
भवति । अवष्टम्भाभियोगे तु खगोलीनामभि-
योक्तृत्वे अभियोच्यानामेव दिव्यं एतेषामभियोगे
योऽन्यत्वेऽपि अभियोक्तृणामेव दिव्यं परस्परामि-
योगे तु विकल्प एव तत्रापि तुल्यैवेति नियम्यते ।
तथा महापातकादिशुद्धाभियोगे तु खगोलीनां
तुल्यैव । यथा याम्नावल्काः ।

“तुला स्त्रीवालवृद्धान्पङ्कुरास्यारोगिण्याम् ।
अदिर्जलं वा शूद्रस्य यथाः सप्त विषञ्च वा ॥”
स्त्रीमात्रं जातिवयोऽवस्थाविशेषानादरेण बाल
आयोऽङ्गाद्वर्णातिविशेषानादरेण वृद्धो-
ऽशोतपारमः । एतच्च वचनं सञ्जदिव्यसाधा-

परीक्षा

रणेषु मार्गशिरस्त्रैश्चैवशाखेषु खगोलीनां सञ्ज-
दिव्यसमवधानविधाने नियमार्थकतयाधर्तवत् । न
च सञ्जकालं स्त्रीणान्तुल्यैवेति ।

“स्त्रीणान्तु न विषं प्रोक्तं न चापि सलिलं सृष्टम् ।
धटकोषादिभिस्तासामन्तस्तत्त्वं विचारयेत् ॥”

इति विषसलिलयतिरिक्तधटकोषादिभिः शुद्धि-
विधानान् । एवं बालादिव्यपि योजनीयम् ।
तथा ब्राह्मणादीनामपि न सञ्जकालिकस्तुलादि-
नियमः ।

“सर्वेषामेव वर्णानां कोषाच्छुद्धिर्विधीयते ।
सञ्जाख्येतानि सर्वेषां ब्राह्मणस्य विषं विना ॥”

इति पितामहस्मरणात् ।

तस्मात् साधारण्ये काले बहुदिव्यसमवधाने
तुलादिनियमार्थमेवेदं वचनम् । कालान्तरे तु
तत्तत्कालविहितं सर्वेषाम् । तथा हि वर्ण-
स्वमिरेव सर्वेषां हेमन्तशिशिरयोस्तु क्षत्रिया-
दीनां त्रयाणां अमिविषयोर्विकल्पः ब्राह्मणस्य

तु अमिरेव न कदाचिद्विषं ब्राह्मणस्य विषं
विनेति निषेधात् । श्रीशशरदोस्तु सलिलमेव ।
येषां कुष्ठगोदीनाम् विशेषेणाम्प्रादिनिषेधः ।
“कुष्ठिनां वर्ज्येद्विषं सलिलं चासकासिनाम् ।
पित्तश्लेष्मवतां नित्यं विषन्तु परिवर्ज्येदिति वच-
नानोषामय्यादिकात्वेऽपि साधारणं तुलाद्वयं
दिव्यं भवति । यथा । तोयममिर्विषश्चैव हातयं
बलिनां शृणामिति स्मरणात् । दुर्बलानामपि
सर्वेषां विषनिषेधात् तत्कालानतिक्रमेण जाति-
वयोऽवस्थाश्रितानि दिव्यानि देयानि । अत्र च
यस्य यानि विशेषसामान्यपर्युदक्तेतरविहितानि
तानि मुख्यकल्पायुक्त्यरूपाणि वेदितव्यानि ।

यथा, ब्राह्मणस्य धटो मुख्यः कोषस्तुल्यकल्पः ।
जलाप्यो आपत्कल्पौ प्रागुक्तनारदवचने एव-
कारश्रुतेर्मुखकल्पादित्वं न तु प्रशस्ततमादित्व-
मिति । एवञ्चात्रापि व्ययधोक्त्यदत्तन्तु न शक्तं
साध्यसाधने इति प्रागुक्तं बोध्यम् । सृष्टिः ।

“अवष्टम्भाभियुक्तानां धटादीनि विनिर्दिशेत् ।
तच्छुल्लश्चैव कोषश्च शङ्काश्चैव न संशयः ॥”
अवष्टम्भोऽत्र निश्चयः । शिरोवर्णितेति केचित् ।
इति अवष्टम्भादौषिका । काव्यायनः ।

“अस्युश्याधमदासानां स्त्रेच्छानां पापकपरिणाम् ।
प्रतिलोमप्रकृतानां निश्चयो न तु राजनि ॥
तत्प्रसिद्धानि दिव्यानि समये तेषु निर्दिशेत् ॥”
तत्प्रसिद्धानि सर्पघटादीनि । तथा,—

देशकालाविरोधे तु यथायुक्तं प्रकल्पयेत् ।
अन्येन हारयेद्विषं विधरेष विषये ॥”
अन्येन प्रतिनिधिना हारयेत् कारयेत् । विष-
य्ये अभियुक्तस्यासामर्थ्ये ।

अतएव महापातकादीनामन्यद्वारा दिव्यमाह
स एव ।
“मातापितृद्विजगुरुबालस्त्रीराजघातिनाम् ।
महापातकयुक्तानां नास्तिकानां विशेषतः ॥
लिङ्गिनां प्रमदानाश्च मन्त्रयोगक्रियावताम् ।
वर्षसङ्करजातानां पापाभ्यासप्रवर्तिनाम् ॥

परीक्षा

एतेष्वेवाभियोगेषु निर्व्यञ्जेव प्रयत्नतः ।

इत्याद्यभिधाय ।

दिव्यं प्रकल्पयेन्नैव राजा धर्मपरायणः ।

एतेरेव प्रयुक्तानां साधूनां दिव्यमर्हति ॥”

काव्यायनः ।

“न लौहशिल्पिनाममिं सलिलं नासुसेविनाम् ।
तच्छुल्लेर्न नियुज्येत ब्राह्मणं सुखरोगिणम् ॥”
नारदः ।

“स्त्रीवातुरान् सञ्जहीनान् परितपापार्दितान्नरान् ।
बालवृद्धातुरादींश्च परीक्षेत धटे सदा ॥
नार्तानां तोयशुद्धिः स्यान्न विषं पित्तरोमिणाम् ।
श्वित्रान्मकुनखादीनां नाग्निकर्मे विधीयते ॥”

न मञ्जनं स्त्रीबालयोर्धर्मशास्त्रविशारदैः ।
निरतुसाहान् आधिकशान्नासौतोये निमञ्ज-
येत् ॥
न चापि हारयेद्विषं न विषेण विशोधयेत् ॥
यत्तु,—

स्थावरेषु विवादेशु दिव्यानि परिवर्ज्येदिति
पितामहवचनं तल्लिखितसामन्तादिसत्त्वं दिव्य-
निषेधकम् । यद्यपि अखेखसाक्षिके दिव्यं
यवहारे विनिर्दिशेदिति सृष्टेर्विवादान्तरेऽपि
लेख्यादिसत्त्वं दिव्यानादरस्तथापि ऋणादानादि-
विवादे साक्ष्यपन्थासे कृतेऽपि प्रबन्धो यदि
दृष्टाङ्गीकारेण दिव्यमङ्गीकरोति तदा दिव्यमपि
भवति साक्षिणां दोषसम्भाव्यादित्यस्य तु निर्दि-
यत्वेन वस्तुतत्त्वविषयत्वात् तल्लक्षणत्वाच्च धर्मस्य ।
यथाह नारदः ।

“तत्र सत्ये स्थितो धर्मो यवहारस्तु साक्षिणि ।
देवसाध्ये पौरुषन्तु न लेखन्तु प्रयोजयेत् ॥”
स्थावरविवादे तु प्रबन्धेना दृष्टाङ्गीकारेण
दिव्यावलम्बने कृते सामन्तादिदृष्टप्रमाणसद्भावे-
ऽपि दिव्यं ग्राह्यमिति विकल्पनिवारणाय
स्थावरेष्वित्यादि पितामहवचनं नात्यन्तिकदिव्यं
निराकरणाय लिखिताद्यभावे स्थावरादिषु
निर्णयाप्रसक्तेः ॥ * ॥

अथ द्रव्यसंख्यया दिव्यविशेषाः । विष्णुः ।
अथ समयक्रियाराजद्रोहसाहसेषु यथाकामं
निःक्षेपस्येत्तैश्चैवर्धप्रमाणादिति । समयो दिव्यं
राजद्रोहादिषु यथाकामं राजेच्छानुरोधादिव्यं
निःक्षेपादिषु तु धनप्रमाणतारतम्यादित्यर्थः ।
दृष्टव्यमिति ।

“संख्या रश्मिरजोमूला मनुना समुदाहृता ।
कार्वाण्यान्ता सा दिव्ये नियोज्या विनये तथा ॥
विषं सहस्रेऽप्यहते पादोने च हुताशनः ।
त्रिभागोने च सलिलमर्द्धं देयो धटः सदा ॥
चतुःश्रताभियोगे तु हातव्यस्तप्रमाधकः ।
त्रिभूते तच्छुला देयाः कोषश्चैव तदहर्के ॥
शृते हृतेऽप्यहृते च हातयं धर्मेशोधनम् ।
गोचौरस्य प्रहातयं सभ्येः फालं प्रयत्नतः ॥
एषा संख्या निरुहणानां मध्यानां द्विगुणा सृष्टा ।
चतुर्गुणोत्तमानान् कल्पनीया परीक्षकैः ॥”
रश्मिरजः ।